

पाकय

पेचकः । राश्यादि । भङ्गः । भीतिः । इति शब्द-
रत्नावली ॥ दैव्यः । इति हेमचन्द्रः । २ । ८८ ॥
(यथा, भागवते । ७ । २ । ४ ।
“भो भो दानवदैतेया ! द्विस्वर्द्धन् ! चक्ष ! शम्बर ! ।
श्रुतवाहो ! ह्ययग्रीव ! नमुचे ! पाक ! इत्थल ! ॥”
पिबतीति । पा + “इण्भोकापेति ।” उर्णा
३ । ४२ । इति कन् ।) पानकर्त्तरि चि ॥
पाककण्ठः, पुं, (पाके कण्ठं फले यस्य ।) कण्ठ-
फलपाकः । पानी आमला । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥
पाककण्ठफलः, पुं, (पाके कण्ठं फलं यस्य ।)
पाककण्ठः । इति शब्दमाला ॥
पाकजं, स्त्री, (पाकात् जायते इति । पाक +
जन् + ङ ।) काचलवणम् । परिणामशूलम् ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ (पाकजाते चि । यथा,
भाषापरिच्छेदे । ३६ ।
“स्यशस्तस्यास्तु विज्ञेयो ह्यनुष्णाशीतपाकजः ॥”)
पाकपट्टी, स्त्री, (पाकाय पट्टी ।) कुम्भशाला ।
इति हेमचन्द्रः । ४ । ६६६ ॥ पौयान् इति भाषा ॥
पाकफलः, पुं, (पाककण्ठं फलमस्य ।) फलपाकः ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ पानी आमला इति
भाषा ॥
पाकभाण्डं, स्त्री, (पाकाय पाकस्य वा भाण्डम् ।)
पाकपात्रम् । यथा,—
“यस्य यस्य तु वर्णस्य यद्व्युत् स्यात्
पश्चिमन्त्वहः ।
स तत्र गृहशुद्धिञ्च वस्त्रशुद्धिं करोत्यपि ॥
पश्चिमन्त्वहः अश्रीचान्तिदिम् । गृहशुद्धिं प्रा-
क्तनपाकभाण्डागोक्षेपनादिना ।” इति शुद्धि-
तत्त्वम् ॥
पाकमत्स्यः, पुं, (पाकः पाकयुक्तो मत्स्यो यत्र ।)
मत्स्ययज्ञनम् । तत्पर्यायः । मत्स्यलम् २ ।
इति शब्दचन्द्रिका ॥ (समुद्रजातमत्स्य-
विशेषः । यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने । ४६
अध्याये । “तिमितिमिङ्गलकुलिशपाकमत्स्य-
निरालकनन्दिवारलकमकरगर्गरकचन्द्रकमहा-
सौनराजीवप्रभृतयः सामुद्राः ॥” कौटविशेषः ।
यथा, सुश्रुते कल्पस्थाने ८ अध्याये ।
“पद्मकौटो दुन्दुभिर्को मकरः श्रुतपादकः ।
पञ्चालकः पाकमत्स्यः कण्ठतुण्डोऽथ गर्दभी ॥”)
पाकयज्ञः, पुं, (पाकसाध्यो यज्ञः । शाकपार्थिव-
वत् समासः ।) ऋषोत्सर्गगृहप्रतिष्ठादीनां
होमः । चरुहोमाङ्गकर्म । यथा,—
“प्रावञ्चिते विधुञ्चैव पाकयज्ञं तु साहसः ॥”
इति तिथितत्त्वम् ॥
(ब्रह्मयज्ञादन्ये पञ्चमहायज्ञान्तर्गता वैश्वदेव-
होमवलिर्कर्मनिष्ठप्राज्ञातिथिभोजनात्मका-
श्चत्वारः पाकयज्ञाः । यथा, मनुः । २ । ८६ ।
“ये पाकयज्ञाश्चत्वारो विधियज्ञसमन्विताः ।
सर्वे ते जपयज्ञस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥”
अष्टकादयोऽपि पाकयज्ञाः । यथा, तन्त्रेव ।
२ । १४३ ।

पाकस्था

“अग्नाग्नेयं पाकयज्ञानमिष्टोमादिकान् मखान् ।
यः करोति एतो यस्य स तस्यर्त्विगिहोच्यते ॥”
“अष्टकादीन् पाकयज्ञान् ।” इति तट्टीकायां
कुल्लुकभट्टः ॥
पाकयज्ञिकः, पुं, (पाकयज्ञं करोतीति । पाकयज्ञ
+ ठञ् ।) पाकयज्ञकर्त्ता । (पाकयज्ञस्य आख्यान-
स्तत्र भवो वा । “क्रतुयज्ञेभ्यश्च ॥” ४ । ३ ।
६८ । इति ठञ् । पाकयज्ञसाख्यानग्रन्थः ।
पाकयज्ञभवश्च । इति आकरणम् ॥)
पाकरञ्जनं, स्त्री, (पाकं पच्यमानं रञ्जयतीति ।
रञ्ज + णिच् + लुङ् ।) तैजपचम । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥
पाकलं, स्त्री, (पाकं लातीति । ला + “आतो-
ऽनुपसर्गे कः ॥” ३ । २ । ३ । इति कः ।) कुष्ठौ-
षधिः । इत्यमरः । २ । ४ । १२६ ॥
पाकलः, पुं, (पाक + ला + कः ।) कुञ्जरञ्जरः ।
इति मेदिनी । खे, १०८ ॥ बोधनद्रयम् ।
अनिलः । अनलः । इति विश्वः ॥ ब्रह्मादि-
कारिणि, चि ॥
पाकलिः, स्त्री, (पाक + ला + इन् ।) वृक्ष-
विशेषः । इति रत्नमाला । रोहिणीति केचित् ॥
पाकली, स्त्री, (पाकलि + लीम् ।) वार्कटी । इति
शब्दमाला ॥
पाकशाला, स्त्री, (पाकस्य शाला गृहम् ।)
रन्वन्गृहम् । तत्पर्यायः । रसवती २ । इति
जटाधरः ॥ पाकस्थानम् ३ महानसम् ४ । इत्य-
मरः । २ । ६ । २७ ॥ अम्बिकीणे तस्याः
कर्मयता । यथा,—
“प्राच्यां दिशि स्नानगृहमाग्नेयां पचनालयम् ।
शयनं याम्यदिग्भागे नैर्ऋत्यां शूक्ष्मन्दिरम् ॥
प्रतीच्यां भोजनगृहं षाड्भागे सभागृहम् ।
भाण्डारसदनं सौम्ये त्वैशान्यां देवतालयम् ॥”
इति सूहृत्सन्नितामण्टीकायां
प्रीयूषधारायां कश्यपवचनम् ॥
पाकशासनः, पुं, (शास्तीति । शास + ल्युः । ततः
पाकस्य तदाखया प्रसिद्धस्य असुरस्य शासनः
शास्ता ।) इन्द्रः । इत्यमरः । १ । १ । ४४ ॥ तन्नाम-
कारणं यथा, वामनपुराणे ।
“पाकं जघान तीक्ष्णायैर्माग्यैः कङ्कवासवैः ।
तत्र नाम विभुर्लभे शासनत्वाच्छरैर्दृष्टैः ।
पाकशासनतां शक्रः सर्वामरपतिर्विभुः ॥”
पाकशासिनः, पुं, (पाकशासनस्यापत्यम् । “अत
इञ् ।” ४ । १ । ६५ । इति इञ् ।) इन्द्रपुत्रः ।
जयन्तः । इत्यमरः । १ । १ । ४६ ॥ (अर्जुनः ।
यथा, महाभारते । १ । १६७ । ८ ।
“सोऽब्रवीन्मोघमभीरुस्वरैण वदताम्बरः ।
भ्राता भ्रातरमज्ञातं सावित्रः पाकशासनिम् ॥”)
पाकशुक्ला, स्त्री, (पाके परिणामे शुक्ला ।) खड्गी ।
यथा, शब्दचन्द्रिकायाम् ।
“पाकशुक्लाशिलाधातुः कठिनी ककुब्दी खड्गी ॥”
पाकस्थानं, स्त्री, (पाकस्य स्थानम् ।) महानसम् ।
इत्यमरः । २ । ६ । २७ ॥

पागलः

पाका, स्त्री, (पाक + अजादित्वात् टाप ।)
वालिका । इति जटाधरः ॥
पाकारिः, पुं, (पाकं ऋच्छतीति । ऋ गतौ +
इन् ।) श्वेतकाचनम् । इति रत्नमाला ॥
पाकिमं, चि, (पाकेन निर्दृत्तम् । पाक + भाव-
प्रत्ययन्तादिमप् ।) पक्तिमम् । पाकेन निष्प-
न्नम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथा, सुश्रुते ।
सूत्रस्थाने । ४६ अध्याये ।
“भेदोन्नः पाकिमः चारो मृच्चवस्तिविशोधनः ॥”)
पाकुकः, पुं, (पचतीति । पच पाके + “पचि-
नशोर्णुकन्कुमुमौ च ।” उर्णा । २ । ३० ।
इति शुक्लं कादेशश्च ।) रूपकारः । इत्यु-
यादिकोषः ॥
पाक्यं, स्त्री, (पच्यतेऽनेन । पच् + “ऋहलोर्गर्भत् ॥”
३ । १ । २४ । इति ग्यत् । “चजोः कुधिग्यतोः ॥”
७ । ३ । ५२ । इति कुत्वम् ।) विट्त्वणम् ।
इत्यमरः । २ । ६ । ४२ ॥ पांशुलवणम् । इति
रत्नमाला ॥ (यथा, सुश्रुते । १ । ४२ ।
“सैन्धवसौवर्षलविट्पाक्यरोमकसासुद्रकपक्तिम-
यवचारोघप्रहतसुवर्चिकाप्रभृतीनि समासेन
लवणो वर्गः ॥” पचनीये, चि । यथा, चक्रपाणि-
संग्रहे च्वराधिकारे पित्तच्वरचिकित्सायाम् ।
“अवश्यायस्थितं पाक्यमेतत् पित्तच्वरापहम् ॥”)
पाक्यः, पुं, (पच् + यत् कुत्वश्च ।) यवचारः ।
इत्यमरः । २ । ६ । १०६ ॥
पाचायणः, चि, (पचस्यार्थं पचे भवः पचेण
निर्वृत्त इति वा । पच् + “युञ्छण्वाटजिति ॥”
४ । २ । ८० । इति षक् ।) पचसम्बन्धी । पचे
भवः । इति सिद्धान्तकौमुदी ॥
पाचिकः, चि, (पचे तिष्ठतीति । पच् + ठक् ।)
पचपाती । यथा,— [पाचिकः ॥”
“स को राजा न शास्ता यः प्रजावध्यश्च
इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे १४ अध्याये ॥
(पचिणो हन्तीति । “पचिमत्स्यमृगान् हन्ति ॥”
४ । ४ । ३५ । इति ठक् ।) पचिघातकः ॥
(पचे पचान्तरे भवतीति । पचकालभवः ॥
पचेण निर्वृत्त इति । पच् + ठञ् । पचसाध्यः ।
इति युत्पत्तिलञ्कार्थः ॥)
पाखण्डः, पुं, (पातीति । पा + ङिप् ।) पाख्यी-
धर्मसं खण्डयतीति । खड्गि भेदेन + पचा-
दाच् । यदुक्तम् ।
“पालनाच्च त्रयोधर्मैः पाशब्देन निगद्यते ।
तं खण्डयन्ति ते यस्मात् पाखण्डास्तेन हेतुना ।
नानाव्रतधरा नानावेशाः पाखण्डिनो मताः ॥”
पाखण्डः । इत्यमरटीकायां भासुदीचतः ॥
पागलः, पुं, (पा रचणं तस्मात् गलति आत्म-
रचणात् विच्युतो भवतीति । गल् + अच् ।)
उन्मत्तः । वातुलः । यथा,—
“पागलायाङ्गुह्वीनाय चान्वाय वधिराय च ।
जडाय चैव मूर्खाय क्लीवतुल्याय पापिने ।
ब्रह्महत्याजभेत् षोडशपिः स्वक्यां ददाति च ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे १४ अध्याये ॥